

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2011/2020
02.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Симић, адвокат из ..., против туженог „Mercator S“ d.o.o. Нови Сад, чији је пуномоћник Мирослав Пешић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3559/19 од 26.11.2019. године, у седници одржаној дана 02.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог „Mercator S“ d.o.o. Нови Сад, изјављена против става трећег, четвртог и шестог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3559/19 од 26.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10014/18 од 18.04.2019. године, прецизирани тужбени захтев тужиле који гласи: „обавезује се тужени да исплати тужили на име нематеријалне штете укупан износ од 460.000,00 динара и то: на име претрпљеног страха износ од 130.000,00 динара; на име претрпљеног бола износ од 130.000,00 динара; на име претрпљеног душевног бола због умањене животне активности износ од 200.000,00 динара и да тужили накнади проузроковане парничне трошкове, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате“ је одбијен. Ставом другим изреке, обавезана је тужиле да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 151.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог у делу којим потражује исплату законске затезне камате на досуђен износ накнаде трошкова поступка у периоду од дана пресуђења па до дана извршности.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 3559/19 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, жалбе тужиле и туженог усвојио и укинуо пресуду Основног суда у Новом Саду П 10014/18 од 18.04.2019. године. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да

тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности износ од 140.000,00 динара; на име претрпљених физичких болова износ од 91.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 91.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 172.480,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 140.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности, до траженог износа од 200.000,00 динара, преко досуђеног износа од 91.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, до траженог износа од 130.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 91.000,00 динара, до траженог износа од 130.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 51.980,00 динара. Ставом седмим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију у односу на став трећи, четврти и шести изреке, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду, у побијаном делу, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреда из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, која би могла да утиче на доношење законите и правилне одлуке. Тужени у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, међутим, та битна повреда није разлог због ког ревизија може да се изјави, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља, рођена 1941. године, повређена је дана 14.11.2015. године, око 10,00 часова, у продајном објекту туженог, продавница „Idea“ у ..., на адреси у улици ... број .. . У улици у којој се налази наведени објект туженог, извођени су радови на реконструкцији, због чега је било песка и прљавштине, па се на улазу у објект налазио отирач и табла са упозорењем да је под клизав. Због песка који се налазио на поду продавнице, тужиља је изгубила равнотежу па је у једном моменту, услед дестабилизације, пала и повредила раме. Лечена је у амбуланти за трауматологију Опште болнице у ..., тако што је лекар специјалиста дана 14.11.2015. године у 11,09 часова констатовао прелом горњег крајка леве надлактине кости, поставио високу надлактину лонгету и преписао терапију. Вештачењем је утврђено да је критичном приликом тужиља задобила тешку телесну повреду у виду прелома горњег крајка леве надлактине кости и нагњечења у пределу левог рамена, због које је трпела болове, прва три часа до завршетка збрињавања у Општој болници око 7 степени, које су се током следећих 12 часова смањили и били у размаку од 6 до 7 степени. Наредна

24 часа имала је сталне болове интензитета 5 до 6 степени, а потом су наредних седам дана болови износили 4 до 5 степена. У периоду од наредних седам дана трпела је болове 3 до 4 степена, као и наредних 14 дана до скидања имобилизације 1 до 2 степена. Почетом физикалног третмана болови су се појачали и износили 3 до 4 степена, наредних 14 дана 2 до 3 степена и до краја лечења још месец дана трпела је болове 1 до 2 степена. Због предметног догађаја трпела је и страх и то примарни страх од тренутка када је схватила да ће доћи до пада, самог пада и остајања на поду, због схватања да има болове, да не може да устане и да јој је рука ван функције, те је увиђања да је озбиљно повређена, што, уз болове, доноси висок страх који кратко траје, до пола минута и нивоа је око 8 по уобичајеној бодовној скали. Надаље, око 1,5 часова, због болова који постоје, трпела је страх нивоа 6 до 7, а због болова и дисфункционалности руке, уз увид у дефект, долази до појаве секундарног страха који је у наредних 12 часова био нивоа 5 до 6, потом 24 часа 4 до 5, седам дана 3 до 4 и наредних седам дана 2 до 3. Потом је у периоду од месец дана трпела страх нивоа 2 степена и још 14 дана до скидања гипса око 1 степена. Почетак физикалног третмана уобичајено доноси скок болова што генерише и скок страха тако да је он три дана био нивоа око 3 степена, потом 14 дана око 2 степена и до краја лечења око 1 степен. Услед повређивања, тужиља осећа бол у левом рамену, зглобу при покретима, бол у пределу надлактице, а болови се појачавају при промени времена. Смањена је покретљивост левог раменог зглоба у свим правцима, услед чега је животна активност тужиље умањена у проценту од 10%.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд туженог обавезао да тужиљи накнади нематеријалну штету, сходно одредби члана 173. и 174. Закона о облигационим односима, у износима који су одмерени правилном применом одредбе члана 200. истог Закона, у вези одредбе члана 232. Закона о парничном поступку, са припадајућом каматом, сходно одредби члана 277. Закона о облигационим односима, имајући у виду допринос тужиље настанку штете од 30%, у смислу одредбе члана 192. Закона о облигационим односима.

Одредбом члана 173. Закона о облигационим односима прописано је да штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу, сматра се да потиче од те ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете.

За штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њоме бави, јер је тако прописано одредбом члана 174. Закона о облигационим односима.

Одредбом члана 177. став 3. Закона о облигационим односима прописано је да се ималац ослобађа одговорности делимично, ако је оштећеник делимично допринео настанку штете.

Оштећеник који је допринео да штета настане или да буде већа него што би иначе била, има право само на сразмерно смањену накнаду, сходно одредби члана 192 став 1. Закона о облигационим односима.

У конкретном случају, тужиља је тешку телесну повреду због које је трпела болове и страх и због које јој је животна активност умањена, задобила у објекту туженог при паду проузрокованог клизавим подом који није био очишћен од песка и прљавштине унете са оближњег градилишта, па је тужени, у смислу горе цитираних

одредби Закона дужан да тужиљи накнади штету, у износима који су умањени за проценат доприноса тужиље сопственом повређивању.

Неосновани су наводи ревизије туженог да не постоји узрочно последична веза између пада тужиље и неког пропуста тужене, имајући у виду да се ради о особи у осмој деценији живота. Супротно томе, изведним доказима је утврђено да је тужиља изгубила равнотежу јер су јој обе ноге проклизале на поду који није био очишћен од песка и прљавштине коју је тужени био дужан да уклони са пода објекта, а није тако поступио. У тој ситуацији, под продавнице туженог представљао је опасну ствар, а одговорност туженог је објективна и прописана цитираном одредбом члана 173. Закона о облигационим односима. Због тога тужени неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић